

Via SeniorenStudent komen studenten in contact met ouderen die hun netwerk en zelfredzaamheid willen vergroten. Zo bezoekt Charlotte Meijer elke twee weken Peter Wegman (63). 'Ik durf meer als zij meeloopt.'
Tekst Arnoud van Soest
Beeld George Maas/Fotonova

Samen spelletjes doen of eropuit met SeniorenStudent

*Peter Wegman
en studente
Charlotte Meijer*

Peter Wegman (63) uit De Pijp kreeg vier jaar geleden een hersenbloeding. Ineens kon hij niets meer. Hij kon nog net over straat lopen, maar het ging wel héél

langzaam. Het praten gaat inmiddels beter. "In het begin moest ik lang over de woorden nadenken en dan dacht ik: ach, laat ook maar zitten."

Maar lezen gaat niet meer. Daar baalt hij flink van, want hij was er altijd gek op. De doktoren zeggen dat hij er maar mee moet leren leven. "Mijn ogen zijn kerngezond, maar er zit een draadje los." Hij kijkt er dan ook naar uit dat studente Charlotte Meijer (22), die elke twee weken een paar uur langskomt, hem straks gaat voorlezen. "Ik heb zeker veertig boeken staan die ik nog niet gelezen heb."

Hij heeft ook wel eens een tijdje luisterboeken uit de bibliotheek geleend. Zo weet hij dat de enige die écht goed voorleest oud-burgemeester Job Cohen is, want die klinkt helder en hij neemt de tijd. "Maar ik ben bij de bibliotheek weggegaan omdat ik altijd vergat de boeken in te leveren. Ik kreeg boete op boete."

Meijer is nu al drie keer langs geweest. Zij gaf zich op voor SeniorenStudent (zie kader) omdat ze als goede herinneringen heeft aan de tijd dat ze, als jong meisje, een baantje in de ouderenzorg had. "Het werk zelf was niet altijd boeiend maar het contact met mensen vond ik leuk. Je wordt gewaardeerd. Mensen vinden het fijn dat je er bent, al is het maar voor een paar uur."

Met Wegman maakt Meijer soms een wandeling door het Beatrixpark, samen met de hond. Wegman: "Ik durf meer als zij meeloopt." Of ze gaan ergens in een eettentje lunchen. "En we doen ook heel veel spelletjes."

Zij helpt hem ook met zijn typemachine, die Wegman weer tevoorschijn heeft gehaald omdat je daarmee getallen netjes onder elkaar kunt zetten, wat hem met een pen niet meer lukt: "Maar toen ik achter die typemachine ging zitten, realiseerde ik mij dat ik geen moer kan lezen." Het was het proberen waard." Charlotte Meijer vindt het

namelijk een mooi apparaat: "Ik ben een laptop gewend." Het eerste jaar na de hersenbloeding had Wegman er grote moeite mee dat hij veel niet meer kon. Het maakte hem zelfs een beetje kwaad. Dat hém dat nou weer moest overkomen. "Maar na een jaar ga je dat een beetje accepteren en richt je je op wat je nog wél kan. Dan blijkt het wel weer mee te vallen."

Als we opstappen, moeten we voorzichtig over de modelspoorbaan stappen die in de huiskamer ligt. Charlotte Meijer is er al aan gewend. "Er lag nog veel meer. Peter wilde kijken of alles het nog deed. En toen dat zo was, hebben we het meeste weer opgeruimd." Wegman knikt instemmend: "Ik gebruikte die spoorbaan om mijn concentratie te oefenen, om te kijken of ik bijvoorbeeld de rails in elkaar kon schuiven. Vijf keer ging het mis, één keer ging het goed."

STICHTING SENIORENSTUDENT

vraagt aan mensen met een smalle beurs een verplichte

eigen bijdrage van €20,- per maand en richt zich op mensen van 55 jaar en ouder die de wens hebben 'om hun sociale netwerk en zelfredzaamheid te vergroten'.

Info: www.stichtingseniorenstudent.nl of 020 - 3080916.

STICHTING SENIORENSTUDENT KOPPELT STUDENTEN AAN OUDEREN

Lotte en Anne van Oudheusden bedachten een manier om eenzame en/of hulpbehoevende senioren met weinig budget aan een student te koppelen.

Anne en Lotte zijn twee ondernemende zussen van 27 en 28 jaar oud uit Tilburg, die naar Amsterdam trokken om te studeren. Omdat ze graag op kinderen passen, zetten ze een poule op waar uiteindelijk een landelijke oppasservice door studenten uit is voortgekomen.

Later kwamen daar PoetsStudent bij en nog weer later stichting SeniorenStudent. Die laatste service begonnen ze twee jaar geleden. Een uitkomst, bijvoorbeeld voor mensen met een drukke baan die ook de zorg voor een hulpbehoevende ouder hebben. Een student kan ze vervangen om hun vader of moeder gezelschap te houden. Of hen helpen met kleine klusjes, zoals samen de afwas of boodschappen doen, of de tuin winterklaar maken.

Er is inmiddels zowel een betaalde als een gesubsidieerde service. Voor de betaalde dienstverlening rekenen Anne en Lotte een vergoeding van €12,50 per uur. Maar ze krijgen ook verzoeken van mensen met een smalle beurs, die de hulp 'misschien nog wel harder nodig hebben' maar de uurvergoeding niet kunnen betalen. Omdat ze die groep ook willen helpen, hebben ze een stichting opgericht met financiële steun van fondsen zoals het VSB- en het Oranje Fonds. Zo hoeven mensen met een laag inkomen alleen de verplichte eigen bijdrage van €20,- per maand betalen.

Anne: "Laatst hadden we een mevrouw van 94, van wie alle kinderen en kleinkinderen naar het buitenland waren verhuisd. Ze wilde hulp van een student om een laptop aan te schaffen en te leren mailen en skypen, zodat ze meer contact met haar familie kon hebben. Anderen zoeken iemand die hen kan leren koken omdat hun vrouw is overleden." Maar het sociale contact is minstens zo belangrijk, benadrukt Lotte: "In een stad als Amsterdam is een op de drie senioren eenzaam. Veel mensen vinden het moeilijk in hun eentje naar een activiteit in de buurt te gaan. Een student die met hen meegaat, kan die drempel verlagen." Daarnaast proberen Anne en Lotte senioren, die bij elkaar in de buurt wonen en dezelfde belangstelling hebben, met elkaar in contact te brengen.

De studenten van SeniorenStudent komen elke twee weken drie uur op bezoek, waarbij gekeken wordt welke student bij welke senior past. Anne: "De persoonlijke klik is belangrijk, zodat je met iemand een band krijgt en makkelijker je hart kunt luchten." Uiteraard is het tweerichtingsverkeer. "De senioren die van onze diensten gebruikmaken, hebben vaak veel meegemaakt en hebben dus wat te vertellen. Daar kan een student weer wat van opsteken." Senioren die van hun SeniorenStudent gebruikmaken nemen het heft weer in handen en 'durven om hulp te vragen'.